

ΠΡΟΣΚΟΡΟΣ

Ἄρθ. 4
* Εὐαγ. 200
* Ἀριθμὸς
1915
* Ἀριθμὸς
20

ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΙΑΝ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΔΡΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΟΥ 7, ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

- Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ, Βουλευτής Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, *Πρόεδρος.*
Ν. Γ. ΠΑΣΙΑΤΗΣ, Ἐφεδρὸς Ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ, *Ἀντιπρόεδρος*
Κ. ΜΕΛΑΣ, Πλοίαρχος Π. Β. Ναυτικοῦ, *Γενικός Γραμματεὺς.*
Φ. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ, Τραπεζίτης, *Ταμίας*
Γ. ΠΑΝΑΣ, Ὑποπλοίαρχος Β. Ναυτικοῦ, *Ἐφορος Βιβλιοθήκης.*
Γ. ΒΑΛΕΤΑΣ, Λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ, *Σύμβουλος.*
Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, *Σύμβουλος.*
Φ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ, Τμηματάρχης Μ. Ἐκπαίδευσης, *Σύμβουλος.*
Σ. ΔΑΣΙΟΣ, Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, *Σύμβουλος.*
Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ, Τμηματάρχης Ἀνοστής Ἐκπαίδευσης, *Σύμβουλος.*
Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Τμηματάρχης Ἐκκλησιαστικῶν, *Σύμβουλος.*
Ι. ΜΕΓΑΡΕΥΣ, Τμηματάρχης Α. Ἐκπαίδευσης, *Σύμβουλος.*
Α. ΜΠΕΡΑΤΗΣ, *Σύμβουλος.*

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ν. ΠΑΣΙΑΤΗΣ
Κ. ΜΕΛΑΣ
Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μ. ΜΙΝΔΑΛΕΡ
Μ. ΝΕΓΡΟΠΟΝΤΗΣ
Ι. ΔΑΜΑΛΛΑΣ
Δ. ΓΑΙΗΝΟΣ
Γ. ΠΑΝΑΣ
Φ. ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗΣ
Α. ΜΠΕΡΑΤΗΣ

Πρόεδρος-Γραμματεὺς.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ἔτος 2

Περίοδος Β΄.

Ἄριθ. 4

ΑΘΗΝΑΙ, Ἀπρίλιος 1918.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Μέσα εἰς τὸ καλλιμάρμαρον Στάδιον, εἰς τὸ πάλλευκον μεγαλόουρημα τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης, ὁ θρυλικὸς ἀρχιστράτηγος, ὁ ἐπικὸς Βασιλεὺς μας ὁ θριαμβευτὴς τῶν δύο πολέμων, ὁ Ἑλληνικώτερος τῶν Ἑλλήνων, ὁ προσφιλέτης Ἄναξ, χαιρετίζει ἀπὸ τοῦ λευκοῦ Του βασιλικοῦ θρόνου τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας τὴν ὡραίαν ἀναγέννησιν. Ναι, ὁ Βασιλεὺς μας, περιστοιχόμενος ἀπὸ τοὺς Βασιλικούς μας Βλαστούς, ἐπισημιοῖ σήμερον τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν Του ἀνάληψιν τοῦ χρυσοῦ Προσκοπισμοῦ, τῆς πολιτισμένης Ἰδέας, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος περιεπτύχθη ὡς ἰδικὴν του καὶ τὴν λατρεύει, καὶ τὴν ἐξαπλώνει, καὶ τὴν ἐγκαθιστᾷ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Εὐλογημένη ἡ ὥρα.

Αἱ κυανόλευκοι, αἱ ὑπερένδοξοι καὶ αἱματοβαφεῖς, ποῦ στολίζουν τὴν μαρμαρίνην περιοχὴν τοῦ Σταδίου, ἀναρριπίζονται εἰς τῆς αὔρας τὴν ἐλα-

φρὰν πνοὴν, ἐνῶ οἱ πρόσκοποι παρατεταγμένοι, μετὰ τὸ ὡραῖον προσκοπικόν των παράστημα, παρακολουθοῦν μετὰ παλμοὺς ἱερᾶς συγκινήσεως τὴν ὑπέροχον τελετὴν.

Λαοὺ χιλιάδες ζητωκραυγάζουν τὸν θρίαμβον τῆς Προσκοπικῆς Ἰδέας. Ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι, πατέρες καὶ προστάται εὐγενῶν Ἑλληνοπαίδων στέλλουν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν μαρμαρίνων κερκίδων χαιρετισμοὺς χαρᾶς πρὸς τὴν παρατεταγμένην Προσκοπικὴν Νεολαίαν. Καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος, ὁ πεπολιτισμένος καὶ φιλόπατρις Ἑλληνισμὸς, χαιρετίζει μετὰ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως νὰ προστατεύσῃ αὐτοπροσώπως μίαν ἐθνικὴν καὶ ἐκπολιτιστικὴν ἀπόπειραν πρὸς διάπλασιν τῆς ψυχῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὸ Στάδιον σείεται ὀλόκληρον. Παλμοὶ χαρᾶς καὶ δακρύων κρουνοὶ, ζητωκραυγαί, ἀλαλαγμοὶ, χειροκροτήματα, ἐπάρσεις σημαιῶν, σαλπύγγων

συναυλία και τυμπάνων ἤχοι ὑποδέχονται τὴν Βασιλικὴν τιμὴν.

Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες πρόσκοποι, μεγάλοι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ αἶσθημα, ἐγχειρίζουν εἰς τὸν Βασιλέα μας τὰ ποιητικὰ ἐμβλήματα τῆς γενικῆς ἀρχηγίας Του. Ὁ φοῖνιξ, ἔμβλημα τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, χρυσοποικίλος καὶ βαθύς, στολίζει μεγαλοπρεπῶς τὴν Ἀρχηγικὴν ράβδον καὶ τὸν Προσκοπικὸν πῖλον. Οἱ ἀστέρες, τιμητικὸν περίβλημα τοῦ φοινικοειδοῦς ἐμβλήματος, χρυσαῖς ἀκτῖνας ἐπέμπουσιν ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὴ ψυχὴ.

Εἶνε ἡ σημερινὴ ἡμέρα ὁ εὐγενῆς σταθμὸς μιᾶς νέας Ἑλληνικῆς σταδιοδρομίας. Ὁ Βασιλεὺς μας εἶθε νὰ ἀποβῆ ὁ θεμελιωτὴς τοῦ μεγάλου οικοδομήματος τοῦ Προσκοπισμοῦ.

ΟΝΕΙΡΑ - ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ὅταν, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, σινιστᾶτο τὸ σῶμα τῶν προσκόπων, πολλοὶ ἔλεγον

«Εἶναι πεπρωμένον ν' ἀποτύχη ὁ σκοπός. Δὲν εἶναι θεσμός, ὁ ὁποῖος εἰμπορεῖ νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ν' ἀναπτυχθῆ».

Καὶ ἄλλοι εἰδειχναν ἀμφιβολίαν διὰ τὰ καλὰ ἀποτελέσματα τοῦ προσκοπισμοῦ. Καὶ οἱ ἐλάχιστοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνεκολπώθησαν, ἔπρεπε νὰ παλαίσουν κατὰ τῆς δυσπιστίας καὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν μὲν, καὶ κατὰ τῆς ἀπαισιοδοξίας τῶν ἄλλων.

Ἐργάσθησαν καὶ ἐπέτυχαν. Ποῖος ἠδύνατο πρὸ τεσσάρων ἀκόμη ἐτῶν νὰ ἐλπισῃ, ὅτι ἐντὸς τόσοῦν ὀλίγου χρόνου ὁ προσκοπισμὸς θὰ ἤγαλινε τοὺς κλάδους του, διὰ νὰ περιλάβῃ ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν; Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι τόσοῦν ταχέως θὰ ἀνεδεικνύετο τὸ σωματεῖον; Ποῖος ἠδύνατο νὰ εἶπῃ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς του; Καὶ ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ προεῖπον οἱ ἰδρύσαντες τὸ σῶμα. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἤλπισαν, τὰ ὀ-

νειρεύθησαν οἱ ἐργασθέντες καὶ ἐδραιώσαντες τὸν θεσμόν. Δὲν ἠδύναντο ὅμως καὶ αὐτοὶ ἀκόμη νὰ σκεφθοῦν, ὅτι τόσοῦν πλησίον ἦτο ἡ ἐποχὴ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὠραίων ὀνείρων των.

Καὶ τὰ ὄνειρα ἐπραγματοποιήθησαν, καὶ αἱ ἐλπίδες ἔλαβον σάρκα πολὺ ταχύτερον ἀφ' ὅτι εἶχον φαντασθῆ, διότι γεγονότα σπουδᾶ ἐμεσολάβησαν, τὰ ὁποῖα ἐπετάχυναν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ.

Ἐπῆλθεν ὁ πόλεμος ὁ νικηφόρος κατὰ τῶν Τούρκων, καὶ οἱ πρόσκοποι ἐζήτησαν νὰ ὑπηρετήσουν καὶ αὐτοὶ τὴν πατρίδα των. Καὶ ἐσκορπίσθησαν ὡς ἀγγελιαφόροι καὶ βοηθητικοί, ὡς τραυματιοφρεῖς καὶ νοσοκόμοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ γραφεῖα καὶ νοσοκομεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἐπεσκέψθησαν τὰς τρώγλας τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων, διὰ νὰ τὰς βοηθήσουν καὶ νὰ τὰς περιθάλψουν, καὶ ἔτραξαν εἰς τὰ συσσίτια, διὰ νὰ μοιράσων φραγντόν, καὶ εἰς τὰ συντάγματα, διὰ νὰ γυμνάσουν ὡς ὑπαξιωματικοὶ τοὺς νεοσυλλέκτους καὶ τοὺς ἀγυμνάστους.

Τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν θεὸν φήμην. Πανταχόθεν ἤρχοντο ἐπαινοὶ διὰ τοὺς νεαροὺς στρατιώτας. Παντοῦ τοὺς ὑπεδέχοντο μὲ περισσοτέραν προθυμίαν, μὲ ἀγάπην μάλιστα.

Καὶ ὅταν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ὁ γλυκὺς καὶ ἀγαθὸς πατὴρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐθουσιάζετο εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος, τὸ Κράτος ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς προσκόπους νὰ παρακολουθήσωσιν ὡς στρατιωτικὸν πλεον σῶμα, τὴν σωρὸν Ἐκείνου. Ὅστις μὲ τὸ πατρικὸν τοῦ μεδίαμα πρὸ ἔτους μόλις εἶχεν ἐνθαρρύνει τοὺς ὀλίγους προσκόπους, οἱ ὁποῖοι παρήλασαν πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατιωτικὴν παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1912. Καὶ ἐνθυμοῦνται ἀκόμη οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὸ παράστημα τῶν προσκόπων ἠμύλλατο πρὸς τῶν Εὐελπίδων τὸ ὠραῖον ὄψος.

Ἦδη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους προῖστατο ὁ νικητὴς Κωνσταντῖνος, ὁ στρατιωτικὸς Βασιλεὺς. Ἀντὶ τοῦ πρᾶου καὶ εἰρημικοῦ διπλωμάτου πατρὸς ἐβασίλευεν ὁ πολεμικὸς στρατάρχης υἱός. Καὶ τὸ σῶμα ἠτέτυχεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του περισσότερον, διότι κατενόησεν ὁ Βασιλεὺς τὴν σπουδαιότητα τοῦ προσκοπισμοῦ ὡς στρατιωτικοῦ προπαρασκευαστικοῦ σώματος, καὶ τὸν ὑπεστήριξεν.

Πρὶν ἀκόμη ξηραφθοῦν αἱ δάφναι τοῦ πρῶτου, ἐπήγετο ὁ δεῦτερος κατὰ τῶν τέως συμμάχων μας πόλεμος, καὶ πάλιν οἱ

πρόσκοποι έσχορπίζοντο εις τούς τέσσαρας όρίζοντας τών Αθηνών προς περιθαλμιν τών πασχουσών οικογενειών και έξυτηρήτησιν τών βοηθητικών υπηρεσιών του Κράτους.

Προς άνταμοιβήν τών υπηρεσιών τών έδόθησαν εις τό σώμα τά μετάλλια τών πολέμων, και ηδόκησεν ή Μεγαλειότης Του να δεχθή τήν Γενικήν Αρχηγίαν του Σώματος. Και τότε πλέον οι παλαιοί πρόμαχοι του προσκοπισμού ηδυνήθησαν να ειπουν, ότι ή αποστολή των ειχε λήξει εν μέρει. Και δέν εμεινεν ή τό δεύτερον μέρος, τό εύκολώτερον, να συμπληρωθής. Το δεύτερον μέρος, τό όποιον συνίστατο εις τό να μή μείνη Έλληνόπαις ό όποιος να μή είναι πρόσκοπος. Τώρα όμως τούτο είναι εύκολον. Με τόν Βασιλέα επί κεφαλής και τήν Κυβέρνησιν παρά τό πλευρόν. Θα όρηήσωμεν εκ νέου, με νέαν επιμέλειαν και ζοηρότητα, διά να στρατολογήσωμεν όλα τά παιδιά τών Έλλήνων.

Υπό τά βλέμματα όλου του Έλληνισμού ό Μέγας Βασιλεύς του θα δεχθή τήν Κυριακήν τά έμβλήματα του υπό τήν Αρχηγίαν του Σώματος, και, αν μείνη ευχαριστημένος εκ τής εν τώ Σταδίω εργασίας τών μικρών στρατιωτών του, θα άπονεύμη εις τό σώμα τήν σημαίαν Του, τήν όποιαν άργότερον οι σημερινοί πρόσκοποι και τότε τέλειοι στρατιώται Του, θα φέρωσιν εκεί, όπου μής παρασύρουσι τά άναιρά μας, κραυγάζοντες: «Συ νικά Βασιλεύ!»

Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΜΕΛΑΣ ΑΕΤΟΣ

Έν τώ μεταξύ οι Πύουνες συνήλθον εκ τής εκτλήξεως αυτών, εκάλεσαν και άλλους και όλοι όμοι ήρχισαν να καταδιώκουν τόν Σιού.

Ο Μέλας Αετός ίππειεν λιγυριωδώς ειχεν άποφασίση να διαφύγη και ένψ έτρεχεν, έστράφη και διετέρωσε με τά βέλη του τούς δύο πλησιεστέρους προς αυτών ίππους. Ούτοι κρυφτικώς έβυθίσθησαν με τήν κεφαλήν εις τό χώμα και οι ναθόται των πεκλείσθησαν από τήν καταδίωξιν. Ούτω έπέτυχεν να αυξήση τήν απόστασιν, ή όποία τόν έχώριζεν από τούς διώκτας του και ό Μέλας Αετός διεφύλαξε τά ύπόλοιπα βέλη του δι' άνωτέρωσαν ανάγκην.

Ο Σιού ειχε πεποιθήσιν εις τά προτερήματα

του ίππου του, όστις ποτέ δέν ειχε νικηθή εις τόν δρόμον, και ελάμβανε θάρρος, βλέπων, ότι και ό ίππος τών Πύουνες ήτο έξ ίσου Ικανός. Τά δύο ζώα έτρεχον τό έν πλησίον του άλλου, τηρούντα σταθεράν ταχύτητα, χωρίς να δεικνύοσι σημεία κόπωσης. Ούτω έπίστευεν, ότι θα ηδύναντο άκόμη να αναπτύξωσι μεγαλειόταν ταχύτητα. Ίππευε τόν ένα μόνον ίππον και διεφύλαττε τόν άλλον ξεκούραστον και ούτω ήτο βέβαιος, ότι, εάν παρίστατο ανάγκη, θα υπερείχε τών αντιπάλων του.

Έν τώ μεταξύ σκότος έπήρχετο και ό Μέλας Αετός έδιπλασίασε τήν ταχύτητα. Ηρχισε να ίππεύη έναλλάξ και τούς δύο ίππους και ούτω διετήρει τās δυνάμεις και τών δύο. Είχεν ήδη νικητόςει και ό Μέλας Αετός άποτόμως παρέκκλινεν εκ τώ δρόμου του με τήν έλπίδα να εξαπατήση τούς διώκτας του. Ηλπίζεν, ότι θα έχανον τά ίχνη του. Έτρεχε λοιπόν όσον ταχύτερον ηδύνατο. Έτρεχε μέχρι τής αυγής. Είχε πλέον φθάσει τούς πρόποδας τών όρέων. Μία χαράδρα ηνόζετο πρό αυτου. Η χαράδρα αυτη εγνωρίζεν, ότι περιείχεν ύδωρ και διηυδύνητο προς αυτήν.

Ένταιύθα άνεκούφισεν όλίγον εαυτόν και τούς καθήδρους ίππους του. Έτριψεν αυτούς με δρασερόν χάριον και ήτοιμίασθη να εξακολουθήση τόν δρόμον του. Το στρατόπεδον των Σιού ήτο όλιγώτερον μακρόν των δύο ημερών και ηλπίζεν, ότι θα τό εφθανε σφως.

Ο Μέλας Αετός ήτο έτοιμος να ίππεύη και να κινήση προς τά εμπρός, ότε ό ίππος του έχρηματίσε και άπισθοχώρησε δεκνύον σημεία άνησυχίας. Ο Σιού εκρυφοκίταξεν άπισθεν ενός βράχου και ειδε μίαν ομάδα πεζών πολεμιστών, οι όποιοι έπλησίαζον με προφύλαξιν τήν χαράδραν. Τους άνεγνωρίσεν ήσαν τής φυλής Κιόβας. Τώρα έννόησε τήν αλήθειαν. Ήσαν τά θήματα τής επαδρομής των Πύουνες. Αησυχουέντες τούς ίππους των, ειχον ζητήσει άσυλον εις τό δάσος. Απ' εκεί φαινεται, ότι ειχον ιδή τόν Σιού και ένόμισαν, ότι θα ηδύναντο να ανακτήσωσι τουλάχιστον μέρος εκ τών ίππων των και ούτω να ελαφρύνωσι τήν ήττάν των.

Οι πολιορκηταί ήσαν τόσον πλησίον, ώστε κάθε προσπάθεια έξόδου από τήν χαράδραν θα απέβαινεν όλεθρια. Θά ήτο αδύνατον να διέλθη πρώτος διά μέσον τής βροχής των βελών των Κιόβας. Δι' αυτό εκρυψε τούς ίππους του βαθύτερον εις τήν χαράδραν και αυτός εκρύβη άπισθεν όγκολίθων, φρασόντων τήν είσοδον, και προητοιμάσθη προς άμυναν.

Αλλ' οι Κιόβας ειχον κρυβή έν τώ μεταξύ εις τά δάσος. Αναμφιβόλως θα ύπέθετον, ότι ό Σιού δέν ειχεν άντιληφθή αυτούς. Ανέ-

μενον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν φονεύσουν, ὅτε θὰ ἐξήρχετο ἀπὸ τὴν χαράδραν. Ὁ Μέλαις Ἀετὸς ὅμως δὲν ἐξήρχετο. Τότε οἱ Κιόβας ἔστειλαν ἓνα πρόσκοπον νὰ τοὺς παρατηρήσῃ τί συνέσυνέβαιεν. Ὁ δυστυχὴς ἐπέστρεψεν εἰς αὐτοὺς μὲ ἓν βέλος εἰς τὴν ράχιν. Συνήλθον λοιπὸν εἰς συμβούλιον.

Ὁ Σιοῦ δὲν εἶχε νὰ φοβηθῆ καὶ πολὺ τοὺς Κιόβας, διότι ἡ εἰσοδος ἦτο στενὴ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερασπισθῆ εὐκόλως, χωρὶς νὰ κινδυνεύσῃ πολὺ. Ἦτο καλῶς ἐφοδιασμένος, διὰ νὰ ὑποστῆ πολιορκίαν. Ἐγνώριζεν ἄλλως τε, ὅτι εἰς μίαν ἢ τὸ πολὺ δύο ἡμέρας θὰ ἤρχοντο ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη συμπατριῶταί του πολεμισταὶ καὶ θὰ τὸν ἔσφζον.

Ἄλλ' ὅμως ὑπῆρχεν εἰς πραγματικῶς κίνδυνος, ὅστις καθίστατο μεγαλείτερος ἐκάστην στιγμήν. Οὐχὶ καὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν κατὰ πόδας αὐτοῦ οἱ ἀκούραστοι Πώουνες ἔτρεχον νὰ τὸν προφθάσουν. Φαντασθῆτε ἂν οἱ Κιόβας τὸν ἐκράτουν ἐγκάθεικτον μέχρις ὅτου ἔφθανον οἱ Πώουνες! τί θὰ συνέβαιεν! Αἱ συνέπειαι θὰ ἦσαν καταστρεπτικαὶ δι' αὐτόν. Δι' αὐτὸ λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ διακινδυνεύσῃ μίαν ἔξοδον εἰς τὴν πρώτην εὐκαιρίαν.

Καίτοι παρετήρει μετὰ προσοχῆς, δὲν ἔβλεπε τίποτε πλεόν ἀπὸ τοὺς Κιόβας, ὅμως ἦτο πεπεισμένος, ὅτι κάποιον ἐκεῖ πλησίον θὰ εἶχον κρυθῆ, ἵνα τὸν ἐμποδίσουν νὰ διαφύγῃ. Ὁ Μέλαις Ἀετὸς ἔμεινεν ἐντὸς τῆς χαράδρας ὅλην τὴν ἡμέραν. Τέλος τὸ σκότος ἦλθεν εἰς βοήθειάν του. Ἄποτε δὲν εἶχεν ἀκούσει οὔτε εἶχεν ἰδῆ πλεόν τοὺς Πώουνες καὶ ἐπίστευεν, ὅτι εἶχον ἐγκαταλίπει τὴν καταδίωξίν του. Τότε ὁ Σιοῦ συνέλαβεν εἰς τὸν νοῦν του σχέδιον δραπετεύσεως.

Ἀπεσώθη εἰς τὸ βάθος τῆς χαράδρας, ὑπεψεν ἐπὶ τοῦ ἵππου του καὶ ἦτο ἔτοιμος νὰ ὀρμήσῃ πρὸς τὰ ἔξω, ὅτε γδοῦπος ὡς ἀπὸ ἐπερχομένους ἵπποις ἠκούσθη ἐρχόμενος ἐκ τῆς πεδιάδος.

Οἱ Πώουνες εἶχον φθάσει. Διηυθύνοντο πρὸς τὴν χαράδραν.

Ὁ Σιοῦ ἐστέναξεν ἀπὸ ἀπελπισίαν καὶ ἐνόμισεν, ὅτι εἶχε χαθῆ. Ταχέως ὅμως ἀνέλαβε θάρρος καὶ ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ ἀκριβὰ τὴν ζωὴν του.

Οἱ Πώουνες τώρα ὑπεψον βραδύτερον ἔφροβούντο μήπως ἐμπέσουν εἰς ἐνεδραν. Ὁ Μέλαις Ἀετὸς ἐγνώριζεν, ὅτι ἡ σωτηρία του ἦτο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν χαράδραν, ἐνόσφ ἀκόμη ἦτο καιρὸς. Δὲν εἶχε νὰ χάνῃ οὔτε λεπτόν! Δὲν ἐφοβεῖτο πλεόν τοὺς Κιόβας, διότι ἐπίστευεν ὅτι εἶχον φύγει ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῶν Πώουνες.

Ὅπως καὶ ἂν εἶχεν ὅμως τὸ πρᾶγμα, προετίμα νὰ ἀποθάνῃ ὡς πολεμιστῆς ἢ ὡς ποντικός. Οἱ Πώουνες ἦσαν πλησίον. Ἡ παραμικρὰ ἀργοπορία θὰ ἦτο ὀλεθρία δι' αὐτόν.

Ὁ Μέλαις Ἀετὸς ἔθεσεν ἓν βέλος εἰς τὸ τῆθον του καὶ ἐκάλασε μὲ αὐτοπεποιθήσιν ἐκ τοῦ κρησφυγέτου του. Διηυθύνθη ἀριστερά. Ἄλλ' ὅμως, κατὰ κακίην του τύχην, εἰς ἐκ τῶν ἵππων τῶν Πώουνες ἔκραξε καὶ εὐθὺς ὁ αἰχμάλωτός του ἵππος τὸν ἐγκατέλειπε καὶ ἔτρεξεν ὁπόθεν ἐπανερχετο ἡ κραυγὴ. Βλέπων, ὅτι εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ὁ Σιοῦ, ἔσκυψεν ἐπάνω εἰς τὸν ἵππον. ἐνέπηξε τοὺς περνεπιστήρας του εἰς τὰ πλευρά του καὶ ἔφυγε μὲ ἀστραπιαίαν ταχύτητα.

Εὐθὺς θριαμβευτικοὶ ὄρουμοὶ τῶν διοικτῶν του ἀντήχησαν. Οἱ Πώουνες ἐρροίφθησαν κατόπιν του. Εὐρίσκοντο πλησίον του καὶ ὁ Μέλαις Ἀετὸς ἤκουεν εἰς τὸ σκότος τὰ βέλη των νὰ σορίζουν πέριξ τῆς κεφαλῆς του. Καὶ αὐτὸς σκαμμένος ὅπως ἦτο ἐπάνω εἰς τὸνλαμὸν τοῦ ἵππου του ἐτόξευε, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κάποιος ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἐπληγώμετο ἢ ἐπίπτεν. Ἀπὸ ὅμως ἵππεις τὸν ἔφθασαν καὶ ἔπτευσον παρὰ τὸ πλεῖνόν του. Ἐσκόπευσεν, ἐτόξευσε καὶ ὁ εἰς ἵππος ἐκυλίσθη μὲ τὸν ἀναβάτην του εἰς τὸ ἔδαφος. Ὁ δὲ ἄλλος ἵππεὺς ἐπληγώθη εἰς τὸ στήθος καὶ ἔπεσε καὶ ὁ ἵππος του ἐξηκολούθει τὸν δρόμον του μόνος. Ἄλλ' αἴφνης ὁ ἵππος τοῦ Σιοῦ τριγλιζέι, εἶχε πληγώθῃ. Τότε ὁ Ἰνδὸς δὲν χάνει καιρὸν, ἀλλὰ μεταπηδᾷ ἐπὶ τοῦ ἵππου, τοῦ ὁποίου τὸν ἀναβάτην εἶχε καταρρήψει καὶ μὲ αὐτόν ἐκάθη εἰς τὸ σκότος.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἔφθασεν εἰς τὸ χωρὶον του, ἔνθα ἐγένετο δεκτὸς μὲ τιμὰς νικητοῦ.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Δ.

ΣΗΜ. Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ παρόντος διηγήματος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ βὸν φύλλον.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐάν εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ δάσους ἴδωμεν τὰ πτηνὰ νὰ πετοῦν συγχρόνως καὶ νὰ φεύγουν τρομαγμένα ἀπὸ μέρος τι τοῦτο σημαίνει ὅτι κάτι, ἄνθρωπος ἢ ζῷον, ἐπέρασεν ἀπὸ ἐκεῖ, οἱ κυνηγοὶ γνωρίζουν τοῦτο καλλίστα καὶ πολλάκις οὕτω ἀνευρίσκουσι τὸ θήραμα.

Σκὴν ἦτις ὑφούται ἐν νημεῖα δεικνύει τὴν διάβασιν ἀνθρώπων ἢ ὄχημάτων.

Ἐκ τοῦ εἶδους τῆς σκόνης δύναται ἐπίσης νὰ ἐννοηθῇ τις τί εἶνε ἐκείνο τὸ ὅποιον περνᾷ. Σκὴν ὑψηλὴ καὶ παχυστα προαγορεύει ταχέως κατὰ μήκος ὁδοῦ προέρχεται ἀπὸ αὐτοκίνητον, παχυστα καὶ χαμηλὴ ἀργὰ προαγορεύει ἐγγινεν ἀπὸ κάρρον, ὑψηλὴ καὶ λεπτὴ τὴν διέλευσιν πεζῶν. Ἡ σκὴν αὕτη δὲν δύναται νὰ συγχισθῇ πρὸς τὴν σκὴν τὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἀνέμου διότι ἐκεῖνη εἶνε πολὺ ὑψηλὴ καὶ λεπτὴ τρέχει ταχέως καὶ κατὰ διαστήματα σταματῶσα περιστρέφεται.

Πολλάκις τὸ ἐλάχιστον ἴχνος δύναται νὰ μᾶς βοηθήσῃ μεγάλως, τὸ πεταγμένο ἀποτίγαρο μᾶς δεικνύει ὅτι ὁ φίλος μᾶς ἐπέρασεν ἀπὸ ἐκεῖ ἐάν φέροι τὴν μάσκαν καὶ τὸ ἐπιστόμιον τὰ ὁποῖα συνειθίζει νὰ καπνίσῃ ὁ φίλος μᾶς.

Αἱ ἀντανάκλασις τοῦ φωτός, χωρὶς νὰ μᾶς δίδουν σαφῶς ὄρισμένον, μᾶς ἐπιστοῦν ἀπλῶς τὴν προσοχὴν εἰς κινητὸν ἢ ἀκίνητον τι ἀντικείμενον, ἐάν κινουῦνται ἢ ἀκινήτωσι. Δύναται δὲ τὸ φῶς νὰ ἀντανάκλαται εἰς διάφορα ἀντικείμενα π. χ. μετὰλλινα κομβία στολῆς, εἰς σκαπανικὸν ἐργαλεῖον, εἰς τοὺς φανούς ἀμάξης, εἰς ὑλοπίνακας, σταυρὸν ἐκκλησίας, τοίγκον κτλ.

Τὴν νύκτα ἔχομεν καλλιτέρεους ὁδηγοὺς τὰ φῶτα καὶ τοὺς ἴχθους.

Τὸ ἀκίνητον μᾶς ὁδηγεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς οἰκίαν. Τὸ δὲ κινητὸν φῶς ἀνήκει συνήθως εἰς ὄχημα. Δύο φῶτα μεγάλης ἐτάσεως ποῦ τρέχουν εἶνε φανοὶ αὐτοκινήτου, ἐάν δὲ θέλωμεν νὰ μᾶς ἴδουν οἱ ἐπιβαίνοντες, πρέπει νὰ σταθῶμεν εἰς τὴν δέσμη τοῦ φωτός καὶ νὰ κάμωμεν διάφορα σημεῖα, ἔτοιμοι ὅπως ὅταν πλησιάσῃ τὸ αὐτοκίνητον περῆσομεν ἐκτός τῆς τροχιάς του.

Μακρὰ φωτεινὴ γραμμὴ ἦτις τρέχει τα-

χέως εἶνε σιδηροδρομικὸς συρμὸς, ὁ ὁποῖος περνᾷ. Ἐρυθρὰ ἀντανάκλασις εἰς τὸν ὀρίζοντα ζωηρὰ καὶ μικρᾶς διαρκείας προέρχεται ἐκ καιούσης καμίνου τὴν ὁποῖαν ἠνοίξαι διὰ νὰ ρίψωσιν ἀνθρακας.

Ἡ λάμψις τῆς πυρκαϊᾶς εἶνε ἐρυθρὰ πολὺ ὑψηλὴ περιορισμένης ἐκτάσεως καὶ διαρκῶς στάσιμος, συνοδεύεται δὲ ὑπὸ καπνοῦ.

Καὶ ἐν γένει ἡ ὑπαρξὶς φωτός κατὰ τὴν νύκτα μᾶς παρέχει τὴν βεβαιότητα σχεδὸν ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχουν ἄνθρωποι.

Τὴν νύκτα οἱ τροχοὶ, ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἡσυχίας ἀκούονται εὐκρινέστερον. Ὅπως ἀκούσομεν καλλίτερον τοπικουμένην τὸ εὖς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐάν δε μᾶς εἶνε εὐκόλον, θέτομεν αὐτὸ ἐπὶ μεμβρανῆς τεταμένης καλῶς ἦτις ἀκουεῖται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς π. χ. ἐπὶ τοῦ δερμάτος ἐνός τυμπάνου. Ἐπίσης ἀκούομεν εὐκρινέστερον ἂν ἀνοίξωμεν εἰς δύο λεπίδας εὖς σογγιᾶ καὶ τὴν μὲν μίαν ἐμπίξωμεν ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τὴν δὲ ἄλλην κρατήσωμεν σφικτὰ διὰ τῶν ὀδόντων.

Γνώρισμα κινῶν φανερόνουν τὴν ὑπαρξὶν χωρίου ἢ στάνης. Κρότοι ἔπουν καὶ ἠμάξης ἢ κωδωνίσκων ἀναγγέλλουν τὴν γειτνίασιν καὶ τὴν κατεύθυνσιν ὁδοῦ.

Ἐάν εἴρηθα πλησίον σιδηροδρομικῆς γραμμῆς διὰ νὰ ἀκούσομεν καλῶς πρέπει νὰ θέσωμεν τὸ εὖς ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς ράβδου. Κρότοι σιδηροδρόμου ποῦ σταματᾷ καὶ τὸ ἐκτάκτου τριξίμιον τῶν ράβδων μᾶς κάμνει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἐκεῖ πλησίον ὑπάρχει σταθμὸς ἢ μικροτέρα ἢ μεγαλύτερα ἔντασις τοῦ ἤχου μᾶς πείθει περὶ τῆς ἀποστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκειται ὁ σταθμὸς.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸν ἤχον ἐννοοῦμεν ἂν εὐρίσκειται πλησίον ἢ θάλασσα, ἂν διέρχεται ἀτιόπλοιοι χωρὶς φῶτα, ἂν πλησιάζωμεν εἰς ποταμὸν, νερόφυτον κτλ.

Ἐπίσης ἡ ὄσφορις δύναται πολὺ νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Ἡ ἀηδὴς ὄσμη τῶν στασίμων ὑδάτων (βοόρρον) φανερόνουν τὴν γειτνίασιν λίμνης ὄσμη κόπρον ζῶων καὶ σπνοῦ προέρχεται βεβαίως ἐκ σταίλου καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὰ τοιαῦτα παραδείγματα θὰ ἰδύνατο τις νὰ πλησιάσῃ ἐπ' ἀπειρον, παραθέτας ἀπλῶς μερικὰ ἐκ τούτων τὰ καὶ κύρια ἠθελα ἀπλῶς νὰ προτρέψω τοὺς ἀγαπητεὺς προσκόποις εἰς μεγαλειτέραν ἔσκησιν τῆς παρατηρητικότητός των, ἦτις εἶνε ἐκ τῶν

κυριωτάτων προσόντων τοῦ καλοῦ πρυσκόπου. κατόπιν μικρᾶς ἐξασκήσεως ἐννοεῖ τις πόσα πράγματα δύναται νὰ ἀντιληφθῆ μετὰ μίαν ματιὰν ὀφθαλμοὶ ἐξησκημένοι.

Βεβαίως δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἐξασκηθῆ δὲν θὰ τοῦ διαφεύγει τίποτε ὑπάρχει καὶ ἐδῶ ἐν ὄριον, ἀλλὰ τὰ πέραν τοῦ ὁρίου τούτου εἶνε τὰ ἀδύνατα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς καὶ τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται μόνον εἰς τὰ διάφορα μικροφυλλάδια, τῶν δῆθεν διζασήμων ἀνιπαράκτων ἀστυνομικῶν τὰ ὁποῖα εἶνε ὠφέλιμα μόνον διὰ τὸ θαλάσσιον τῶν ἐκδόσεών των. Ἐκεῖ δύναται κανεὶς νὰ ἴδῃ πῶς ὁ τάδε παγκοσμίου μὲν φήμις ἄλλ' οὐδέποτε ζήσας ἀστυνομικῶς μόλις εἶδεν ἐν πυρετῶν ἠγνώσει πόσον ἐτῶν ἦτο καὶ πῶς ἐλέγετο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ ἠναψε.

Εἶμαι θεβαῖος ὅτι οἱ ἀναγνώσται τοῦ γελοῦν μετὰ τοὺς ἀφελεῖς ἀναγνώστας τῶν φυλλάδιων ἐκείνων διότι θὰ μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ πιστεύσω ποτὲ ὅτι εἶνε δυνατόν κροσόκοπος νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῶν εἰπιστῶν ἀναγνώστων τῶν ἠλιθίως ἀπιστεῦτων ἀσχημάτων αὐτῶν μικροφυλλαδιῶν.

Εἷς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσω μετὰ φρασίαν γυλλικῆν διηγήματος περὶ τῶν συμπερασμάτων τὰ ὁποῖα ἐνας νευρὸς πρῶσκωπος ἐξήγαγεν ἐκ μερικῶν ἰχνῶν τὰ ὁποῖα παρηκολούθησε.

Σ. Κς.

ΤΙ ΕΙΝΕ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Κάθε σωματεῖον, κάθε ἐνωσις, κάθε συνάθροισις ἐνὸς ἀριθμοῦ προσώπων ἔχει ὀρισμένα καθήκοντα καὶ ὀρισμένα δικαιώματα. Καὶ πάλιν τὰ πρόσωπα, ποῦ ἀποτελοῦν αὐτὸ τὸ σωματεῖον, αὐτὴν τὴν ἐνωσιν, ὑποβάλλονται σὲ ὀρισμένους ὑποχρεώσεις καὶ ἔχουν ὀρισμένα δικαιώματα.

Ὅταν κάθε ἄνθρωπος μᾶλλον ἔχει μόνον νὰ ζητῆ τὰ δικαιώματά του, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκτελῆ τὰς ὑποχρεώσεις του, τὰ καθήκοντά του, τότε θὰ ὑπάρχῃ τάξις καὶ εὐνομία. Ἐὰν θέλῃς νὰ σέβωνται οἱ ἄλλοι τὰ δικαιώματά σου, πρέπει νὰ εἶσαι συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις σου, νὰ ἐκτελῆς τὰ καθήκοντά σου. Τότε καὶ ἐκεῖνοι, ἐκτελοῦντες τὸ καθήκον, τὴν ὑποχρέωσίν των, θὰ σεβασθοῦν τὸ δικαιώματά σου.

Δι' αὐτὸ εἰς τὸν στρατὸν, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἄθροισμα, σύνθετον πολλῶν προσώ-

πων, πρωτίστως ἐπιβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος καὶ τῶν ὑποχρεώσεων. Καὶ τὸ μεγαλύτερον καθήκον τοῦ στρατιώτου εἶναι ἡ πειθαρχία. Πιθανὸν ὁ στρατιώτης νὰ παραλείψῃ μίαν ὑποχρέωσιν—π. γ. τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἔχει νὰ προσέχῃ κατὰ τὴν θεωρίαν ἢ τὰ γυμνάσια—δὲν θὰ τιμωρηθῆ ἀστυερᾶ. ἴσως καὶ καθόλου. Ἐὰν ὅμως δὲν ὑπακούσῃ τὸν ἀνώτερον του, δὲν τὸν χειρετῆρῃ, ἐὰν ἀηλασθῇ ἀπειθαρχήσῃ, ἡ τιμωρὴ εἶναι πολὺ ἀστυερᾶ καὶ καμνία δικαιοδοτικῆ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Τὸ σώμα τῶν Προσκόπων, ἐνωσις καὶ αὐτὸ πολλῶν νέων, ἔχει δικαιώματα καὶ καθήκοντα. Ἐχει π. γ. δικαιώματα νὰ ἔχῃ τιμωρὰν, ἔχει δικαιώματα νὰ συμμετέχῃ εἰς τὰς τελετὰς. Ἀλλὰ ἔχει καὶ καθήκοντα, ὅπως τὸ καθήκον νὰ ἀνατρέφῃ ἀνθρώπουσ τῶς νέους, καὶ νὰ τοὺς παραδίδῃ εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν τελείως μαρτυρούμενους σωματικῶς καὶ ψυχικῶς.

Καὶ οἱ πρόσκοποι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι στρατιῶται, ἀλλὰ ἐτοιμάζονται διὰ νὰ γίνωνται τέλειοι, ὅσον καταταχθεῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι πολῖται, ἀλλὰ διδασκονται πῶς νὰ γίνωνται πρόσωπον πολιτῶν, μανθάνουσιν ἀπὸ τώρα τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ πολίτου. Καὶ διὰ τὰ μᾶλλον ὑποβάλλονται ἀπὸ τώρα εἰς ὀρισμένα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἡ πειθαρχία εἶναι μία σιδερένια ἀλυσίδα, ἡ ὁποία δένει μετὰ τῶν τοὺς στρατιώτας, τοὺς πολῖτας, ἢ τοὺς προσκόπους. Διότι πειθαρχία δὲν ὑπάρχει μόνον εἰς τὸν στρατὸν ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Εἶναι ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς μὲν νὰ δουλεύουν τοὺς δέ, καὶ ὑπερβαίνει τὸ εἶναι νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν ἄλλον.

Ἡ σιδερένια αὐτὴ ἀλυσίδα ρυθμίζει τὴν ζωὴν τοῦ στρατοῦ, τῆς κοινωνίας, τῶν ἐνωσεων, τῶν σωματείων, καὶ κανεὶ ὅλα αὐτὰ νὰ ἐργάζωνται ὡς μηχανή. Εἰς τὸν στρατὸν αἰφνης ἡ κεφαλὴ τῆς ἀλυσίδας εἶναι ὁ ἀρχιτεράτηγος. Διὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ διαταγαὶ τοῦ ἀρχιτεράτηγον καὶ τοῦ ἐπιτελείου του, πρέπει νὰ τὰς ὑπακούσῃ ὁ μέραρχος καὶ τὸν μέραρχον ὁ σωματάρχης, καὶ τὸν σωματάρχην ὁ διοικῶν τὸ ταγμα ἢ τὸν λόχον, καὶ αὐτὸν πάλιν ὁ κατώτερος ἀξιωματικῶς. Καὶ ἕως ὅτου γίνῃ αὐτὴ ἡ ἐργασία, ὁ στρατιώτης περιμένει ἀκίνητος, σὲ προσοχῇ, νὰ ἰδῇ τί θὰ τὸν διατάξουν.

Πῶς θὰ ἐπροχωροῦσαν οἱ ἀνχινοταί, πῶς θὰ ἀντεμετώπιζαν τότεσ κινδύνους ἂν δὲν τοὺς ὑπερβαίνεν ἡ πειθαρχία; Πῶς οἱ θει-

λοι και οι ακαρδοι θα ηναγκάζοντο να μείνουν εις την γραμμην του πυρός, αν δεν ταις το επέβαλλεν η παιθοαρχία. Γίαις υπομένουν οι πολιορκούμενοι την πείναν, τας αβηνείας, τον θάνατον, χωρις να επουαστατήσουν; Διότι τούς υποαρεώνει η παιθοαρχία.

Και οι πρόσκοποι μας πώς θα μινον άξιοι να ονομασθουν καλοί στρατιώται του Κωνσταντίνου; Πώς θα κατορθώσουν να κονασθουν και να μάθουν όλα εκείνα, τα πρακτικά και θεωρητικά, τα σωματικά και ψυχικά διδάγματα, τα οποία θα τούς φέρουν μίαν ή νερα επάνω εις τα στερά της νίκης, και τα οποία θα τούς στέφουν με θαυνας δόξης; Διά της τυφλής υπακοής εις τον νόμον των— νοείται δε ότι, διά να δύνανται να υπακούουν εις τον νόμον, πρέπει να τον έχουν μάθει και να τον έχουν αίσθανθη—δηλαδή διά της παιθοαρχίας.

Είς Αρχηγός

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΠΤΙΚΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥ

Ο οπτικός τηλεγράφος είναι μηχανημα, το οποίον μεταχειρίζομεθα διά σήμασιν αποτελεΐται δε από ένα καθρέπτην, ο οποίος παράγει διά του ήλιου φωτός αναλαμπάς και διευθύνει αυτάς εις ώρισμένον τι σημείον, των βραχέων και των μακρών του αλφαθήτου του Μόρς παριστανομένων διά μικρών και μεγάλων αναλαμπών.

Το σχ. 1 παριστάνει εν είδος απλου οπτικού τηλεγράφου, τον οποίον δύνασθε να κατασκευάσετε μόνοι σας και οστις αποτελεΐται από ένα καθρέπτην Α, ο οποίος στηρίζεται δι' ενός άξου εις επί των δύο στηρίγματων Γ Γ, τα οποία πάλιν στηρίζονται επί της βάσεως Β, ήτις περιστρέφεται επί του τρίποδος Ζ. Είς το άνω μέρος του καθρέπτου είναι στερεωμένον εν μικρόν τεμάχιον ξύλου, διά του οποίου διέρχεται ο σωματινός κοχλίας Ν, η άκρα του οποίου είναι συνδεμένη με μίαν ράβδον Ε, ούτως ώστε να δύναται να περιστρέφεται ελευθέως. Η ράβδος Ε είναι συνδεμένη με ένα μοχλόν Μ, οστις είναι στερεωμένος διά του ενός άκρου επί της βάσεως Β, φέρει δε από κάτω εν μικρόν ελατήριον, το οποίον χρησιμεύει διά να επαναφέρει τον μοχλόν Μ εις την θέσιν του, όταν ούτος κινηθη.

Όταν ο μοχλός Μ τεθη εις κίνησιν, σύρει το σύμα Ν προς τα κάτω και αναγκάζει τον καθρέπτην να κλίνη προς τα άνω. Την διευθύνσιν του καθρέπτου δυνάμεθα να κα-

νοίσωμεν περιφέροντες την βάση Β, επίσης δε στρέφοντες τον κοχλίων, ο οποίος δίδει εις τον καθρέπτην μεγάλην ή μικράν κλίσιν προς τα άνω ή προς τα κάτω.

Ο βραχίων χρειάζεται διά την σκόπευσιν, επίσης δε διά να διευθύνωμεν ακριβώς και εις ώρισμένον σημείον τας αναλαμπάς.

Και τώρα ως αναπτύξωμεν λεπτομερώς την κατασκευήν του τηλεγράφου.

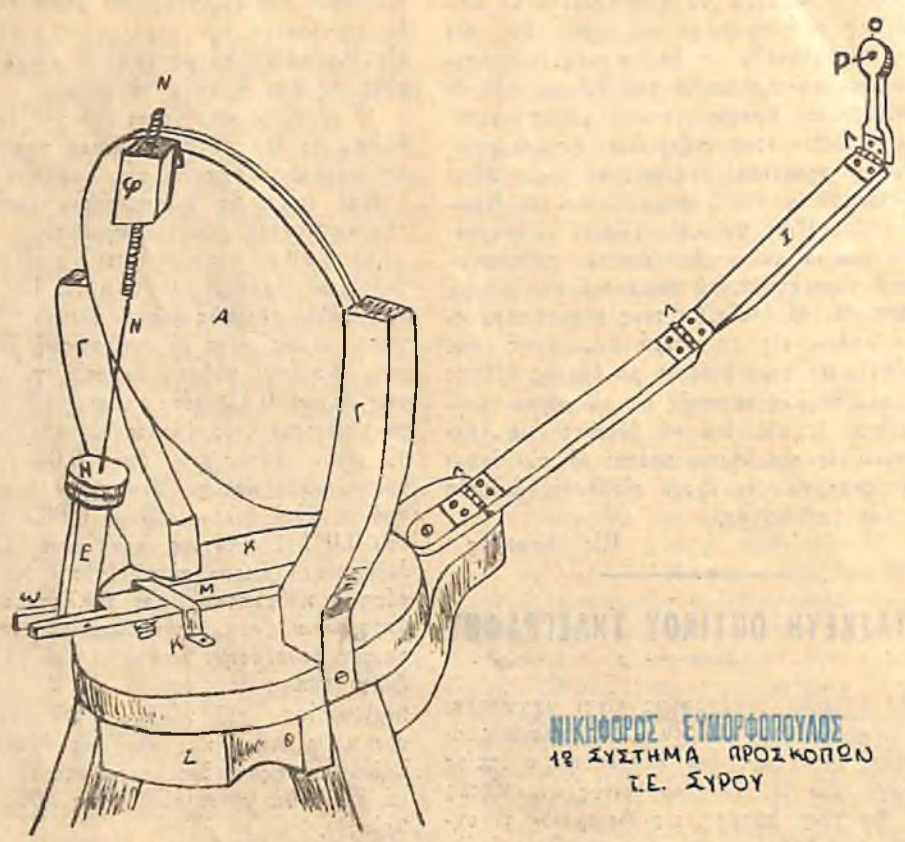
Ο καθρέπτης πρέπει να είναι στρογγύλος με διάμετρον 0.10 μέτρ. Είς το κέντρον αυτού ακριβώς ξύσατε ολίγον τον υδράργυρον, ούτως ώστε να σχηματισθη μία μικρά όπη. Κατόπιν κόψατε εν στρογγύλον τεμάχιον ξύλου 0.12 μέτρ. διαμέτρου και πλατους περίπου ενός εκατοστού, κάμετε δε εις το μέσον τούτου μίαν όπην 0.01 μέτρ. κατασκευάσατε κατόπιν ένα γύρον (δακτύλιον) από το αυτό ξύλον, πάχους 0.005 και περιπου 0.0 1/2 πλατους, λεπτόνατε ολίγον την εσωτερικήν άκραν αυτού (τόσον διά να χωρήσει ο καθρέπτης) και καλλήσατέ τον με ψαρόσπλλα (αφού προηγουμένως τοποθετήσατε τον καθρέπτην) επάνω εις το στρογγύλον ξύλον (όπως δείκνυσι το σχ. 2). Επί της περιφερείας του κύκλου (του στηρίζοντες τον καθρέπτην) και ακριβώς απέναντι άλλήλων έμπήξατε δύο μικρά στερεά σύματα, τα οποία θα χρησιμεύσουν ως άξων του καθρέπτου.

Τα στηρίγματα Γ Γ αποτελούνται από δύο τεμάγια ξύλου μήκους 0.13 μέτρ. πλατους 0.04 μέτρ. και πάχους 0.01 μέτρ. εις το κυριόν μέρος αυτών κατασκευάσατε όπως διά τον άξωνα του καθρέπτου.

Η βάση Β είναι κύκλος 0.10 μέτρ. και πάχους 0.01 1/2 μέτρ. έχει δε δύο σχισμάς (ακριβώς απέναντι άλλήλων), εντός των οποίων εισέρχονται τα στηρίγματα, και μίαν όπην εις το κέντρον, διά της οποίας διέρχεται μία ράβδος μήκους 0.04 μέτρ., ήτις στερεώνει την βάσην επί της κορυφής Ζ του τρίποδος, χρησιμεύει δε ως άξων αυτης, περίξ του οποίου περιστρέφεται.

Πριν η στερεώσετε τα στηρίγματα επί της βάσεως, τοποθετήσατε τον καθρέπτην, οστις δεν πρέπει να εγγίξη τα στηρίγματα, αλλά να ταλαντεύεται επί του άξουός του ελευθέως.

Ο κοχλίας Ν κατασκευάζεται, εάν περιστρέψετε περίξ χονδρής βελόνης εν τεμάχιον σύματος άκρατά μακρῶ (0.50 μέτρ.) του οποίου την μίαν άκραν στερεώνετε με ταξῶ των δίσκων Η, ούτως ώστε να δύναται να περιστρέφεται το σύμα, τον κοχλίων δε τοποθετείτε εντός όπης, την οποίαν κα-

ΝΙΚΗΦΩΡΟΣ ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΣ
 18 ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
 Γ.Ε. ΣΥΡΟΥ

(Σχῆμα 1)

(Σχῆμα 2)

(Σχῆμα 3)

Ὁ Ἀρχηγός μας

τασκευάζετε εις τὸ ξύλον Φ, ἀφοῦ προηγουμένως διέρχεται ὁ κοχλίας.

Μένως τὸ στερεώσετε εις τὴν κορυφὴν τοῦ καθρέπτου μὲ ἓνα γάντζον, διὰ τῆς ὁποίας ὅμως πρέπει μάλιστα καὶ μετὰ δυσκολίας νὰ διέρεται ὁ κοχλίας.

Τὴν ρ α β δ ο ν Ε κατασκευάζετε ἀπὸ τεμάχιον ξύλου 0,04 ἐπὶ 0,008 μέρου καὶ μήκους 0,04 μικρότερον τοῦ σύρματος Ν. τὴν μίαν ἄκρην στερεώνετε εις τὴν διχόβαν ω τοῦ μογλοῦ Μ δι' ἑνὸς καρφοῦ. τὴν δὲ ἄλλην προσκολλάτε ἐπὶ τῶν δίσκων Η.

Ὁ μογλὸς Μ ἔχει μῆκος 0,13 μέτρ. πλάτος 0,02 μέτρ. καὶ πάχος 0,01 περίπου τοῦ μέτρου. Εἰς τὴν μίαν ἄκρην αὐτοῦ κατασκευάζετε διχόβαν. τὴν δὲ ἄλλην στερεώσατε ἐπὶ τῆς βάσεως Β. Κάτωθεν τοῦ μογλοῦ θέσατε ἓνα μικρὸν ἐλατήριον Κ, τὸ ὅποιον κατασκευάζετε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς τὸν κοχλίαν, διὰ νὰ περιορίσετε δὲ τὰς κινήσεις τοῦ μογλοῦ. θέσατε ἄνωθεν αὐτοῦ ἓνα Η (πλ. 1) ἐκ λευκασιδήρου ἢ λευκοχρῦσου (τενεκὲ ἢ τζίνγκου), τὸ ὅποιον στερεώνετε ἐπὶ τῆς βάσεως μὲ δύο καρφιά.

Τὸ τρίποδον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία ξύλα 1 μέτρου μήκους, 0,02 πάχους καὶ περίπου 0,03 μέτρ. πλάτους, λεπτότερα εἰς τὸ ἓν ἄκρον καὶ παχύτερα εἰς τὸ ἄλλο, ἐνοῦνται δὲ δι' ἑνὸς ξύλου (σχ. 3), τὸ ὅποιον ἔχει σχῆμα κυκλικὸν 0,10 μέτρ. μὲ προεκτασιν ἀπὸ τὸ ἓν μέρος 0,05 μέτρ. καὶ 3 σχισμάς, διὰ τοὺς πόδας. ἴσων ἀπεχούσας ἀλλήλαις· κόψατε τρία τεμάχια Α Β Γ (σχ. 3) ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ τρίποδος, διὰ νὰ δυηθῆτε νὰ βιδώσετε τοὺς πόδας.

Διὰ τῆς ὁπῆς τ (σχ. 3) διέρχεται ἡ βίδα, ἣτις χρησιμεύει ὡς ἄξων τῆς βάσεως, διὰ δὲ τῆς ὁπῆς Μ ἡ βίδα ἣτις στερεώνει τὸν βραχίονα Ι (σχ. 1).

Ὁ βραχίον Ι ἔχει μῆκος 0,43 μέτρ. καὶ πλάτος 0,2 1)2 μέτρ., ὑποδιαιρεῖται δὲ εἰς 4 τεμάχια, δύο τεμάχια 0,15 μέτρ., ἓν 0,04 καὶ τὸ τελευταῖον Ρ 0,09 μέτρ. Πάντα ταῦτα τὰ τεμάχια εἶναι ἠνωμένα μεταξὺ των διὰ γάντζων Λ, στηρίζονται δὲ ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τῆς κορυφῆς τοῦ τρίποδος, ὁ

που βιδώνεται τὸ μικρότερον τεμάχιον. Ὁ βραχίον καταλήγει εἰς μικρὸν στρογγύλον δίσκον, τὸν ὁποῖον βάζετε ἄσπρον καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ἀκριβῶς θέτετε ἓν μικρὸν μαῦρον στίγμα ἑνὸς περίπου ἑκατοστοῦ. Τὸν μικρὸν αὐτὸν δίσκον γυρίζετε πρὸς τὰ ἄνω, οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ὀρθὴ γωνία μετὰ τοῦ βραχίονος.

Ἀφοῦ τελειώσατε τὴν κατασκευὴν τοῦ τηλεγράφου συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας, ὡς ἐξεθέσαμεν ἄνωτέρω, δύνασθε, διὰ νὰ τὸν κάμψετε ὠραιότερον, νὰ τὸν βερνικώσατε ἢ νὰ χρωματίσατε αὐτόν.

ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Ὁ ὀπτικὸς τηλεγράφος ἐργάζεται ὡς ἑξῆς: Στήθην αὐτὸν ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ σταθμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον τηλεγραφεύμεν, μὲ τὸν βραχίονα τεταμένον πρὸς τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν, κατόπιν σκοπεύομεν διὰ τῆς ὁπῆς τοῦ καθρέπτου, θέτοντες τὸν ὀφθαλμὸν μας, τὴν ἄκρην τοῦ βραχίονος καὶ τὸν ἀπέναντι σταθμὸν εἰς μίαν εὐθείαν. ἔπειτα κινουμένον τὸν καθρέπτην, στρέφοντες τὴν βᾶσιν αὐτοῦ, καὶ τὸν κοχλίαν, οὕτως ὥστε ῥίπτῃ τὴν ἕστίαν τῆς ἀντανακλάσεως τοῦ φωτὸς ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ στίγματος Ρ. Τότε, ἐὰν πιέσωμεν τὸν μογλὸν Μ, τὸ χειριστήριον δηλαδὴ τοῦ τηλεγράφου, ὁ καθρέπτης θὰ κλείσῃ πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἡ ἕστία τοῦ φωτὸς θὰ μεταβῇ ἐκ τοῦ στίγματος Ρ εἰς τὸ σημεῖον Ο, τὸ ὅποιον ὅμως εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν εὐθείαν μὲ τὸν ἀπέναντι σταθμὸν, καὶ τότε αἱ σηματοδομαὶ ἀναλαμβάνονται ἀναλαμβάνονται ἀναλαμβάνονται ἐπὶ τοῦ σημείου Ο ἢ ἐξ ἑκείνου καὶ ἐκ τοῦ ἀπέναντι σταθμοῦ.

Γ. Κ. ΚΑΤΣΙΜΗΛΑΗΣ

Συστήσατε τὸν

“ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ,,

Εἰς τοὺς φίλους σας

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

— *Ελαστικά εκ χάρτου.*

Ποιο παράδοξον, ὅτι δὲν εἶχον ἀκόρη χρησιμοποίησι τὸν χάρτην, ἐκ τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται σιδηροδρομικοὶ τροχοί, διὰ τὰ κατασκευάζωσιν ἐξ αὐτοῦ λάστιχα διὰ τὰ αὐτοκίνητα. Εἰς εὐφροῆς ἐφευρέτης ἐδοκίμασε νὰ ἀναπληρώσῃ τὰς ἐξ ἐλαστικοῦ λαοῖδας τῶν αὐτοκινήτων διὰ χαρτίτων τοιοῦτων, τοποθετημένων τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δὲ διὰ χημικῆς παρασκευῆς καὶ ἰσχυροῦς πιέσεως.

Τὰ χάρτινα ταῦτα λάστιχα εἶναι τόσον ἰσχυρὰ ὅσον καὶ ὁ χάλυξ καὶ τόσον ἐλαστικά ὅσον καὶ τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κατασκευασμένα. Εἶναι ἀδιάβροχα καὶ εἰς τὸ ἕδωκ καὶ εἰς τὸ ἔλαιον καὶ δὲν κίβανον τὸν ἐλάχιστον θόρυθον. Ἐχουσιν ἐκτός τούτων τὸ πλεονέκτημα νὰ καλύπτονται ἐν μικρῶν χαλίτων καὶ τοιοῦτοτρόπως καταληγμένα αὐτομαίτως δι' ἄμμου καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν φθοράν.

— *Διὰ τὰ μὴ ποιοῦν οἱ πόδες σας.*

Πολλοὶ πρόσκοποι, ὅταν βεβιάσων 5—6 χ.λ.μ., αισθάνονται πόνοιν εἰς τοὺς πόδας των· διὰ τὰ μὴ ὑποφέρωσιν, ἄς ἀκολουθήσωσι τὰς κάτωθι ὁδηγίας.

Ὅταν πρόκηται νὰ κίβῃς μακρὰν πορείαν ἐν κίβρω ἕστῃς, φέρεσε χονδρὰς μάλλινες κάλτσας καὶ ἐπίλειψε ὅλο τὸ πόδι μὲ βαζελίνη ἢ μὲ σαποῦνι. Ἐὰν ἀκολουθήσῃς αὐτὰς τὰς ὁδηγίας, ἀντὶ νὰ χολαίβῃς, θὰ αισθανθῇς τὸ ἐσπέρας τῆς ἐκδρομῆς τόσον ἀκμαῖον τὸν ἑαυτόν σου, ὥστε νὰ ἐξακολουθήσῃς ἄλλον τόσον δρόμον.

Ἐὰν αισθανθῇς, ὅτι ἐκουράσῃς, βάλῃς τὴν κάλτσαν τοῦ ἐνὸς ποδὸς εἰς τὴν ἄλλον καὶ τὰνάπαλιν.

— *Διανυκτέρευσις καὶ σκληραγωγία.*

Ὅταν πρόκηται νὰ διανυκτερεύσῃς, ἐνθυμοῦ, ὅτι ἡ σκληραγωγία δὲν ἔγκειται εἰς τὸ νὰ μὴ κοιμηθῇς ἐν ἀνέσει, ἀλλὰ ν'

ἀναπαυθῇς ὅσον αἱ περιστάσεις ἐπιτρέπουν ἀνετώτερον.

Ὅταν εἶσαι πολὺ κουρασμένος, βάλῃς τὸ σῶμά σου ψηλότερα ἀπὸ τὸ σῶμα, χωρὶς τὸ κεφάλι νὰ εἶναι πολὺ χαμηλά.

— *Ὅταν ἐπισκέπτεσαι ἀσθενῆ.*

Ὅταν πρόκηται νὰ ἐπισκεφθῇ ἀσθενῆ, πρέπει ν' ἀκολουθήσῃς τοὺς ἐξῆς κανόνας. Ἐσο εὐθυμὸς, πρέπει νὰ ἐνθυμῇσαι, ὅτι εἶσαι πρόσκοπος· διὰ τοῦτο ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκησαι, ἔσο γελαστός, καὶ ὅταν εἶσαι σὺ γελαστός, κίβνεις καὶ τοὺς ἄλλους νὰ εὐθυμῶσιν.

Μὴ εἰσέρχῃσαι εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἀσθενοῦς, ὅταν εἶσαι κουρασμένος, διότι εὐρίσκησαι ἐν κινδύνῳ νὰ μολυνθῇς. Τὰ τρίζοντα ὑποδήματα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνοχλήσωσιν τὸν ἀσθενῆ· πρόσχε νὰ βαδίξῃς ἀθροῦσως.

— *Διὰ τὰ ζῶα.*

Μὰ ἀφίβῃς τὸν σκύλον σου δεμένον ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μὴ ἀφίβῃς τὸν σκύλον σου νὰ σὲ ἀκολουθήσῃ, ὅταν εἶσαι μὲ ποδήλατον.

Μὴ ἀφίβῃς τὸν σκύλον σου νὰ κοιμῆται ἐντὸς βαρελίου.

Μὴ ἀφίβῃς πτηνὰ ἐντὸς αἰθούσας ἀσθενοῦς.

Μὴ ἀφίβῃς τὸν σκύλον σου νὰ γλύβῃ τὸ πρόσωπόν σου.

Μὴ ἀφίβῃς τὴν καλήβῃν τοῦ σκύλου σου εἰς ὑγρὸν μέρος.

— *Ἐχετε καθαροὺς τοὺς ὀδόντας σας.*

Ὅλοι οἱ πρόσκοποι πρέπει νὰ καθιζοῦν τοὺς ὀδόντας των δύο φορὰς τὴν ἡμέραν: τὴν πρωτὴν καὶ τὸ ἐσπέρας. Τοὺς ὀδόντας σας νὰ τοὺς πλένετε μὲ χλιαρὸν ὕδωρ, διότι τὸ κρύον εἶναι δυνατὸν νὰ σὰς βλάβῃ καὶ νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ νευραλγίαν. Καθιζοῦτε τὸ ὀπίσθιον μέρος τῶν ὀδόν-

των σας ὅσον τὸ δυνατόν καλλίτερον. Κατ' ἔτος πρέπει νὰ ἐπισκέπτεσθε τὸν ὀδοντοιατρόν διὰ νὰ καθαρίζη καλῶς τοὺς ὀδόντας σας. Διαθέσετε ὀλίγον καιρὸν τὸ ἐσπέρας, διὰ νὰ τοὺς καθαρίζετε.

— Κατὰ τῆς λύσεως.

Μέχρι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς εἶχον εὐρεθῆ πολλά μέσα προφυλακτικά κατὰ τῆς λύσεως. Τὸ καλλίτερον ὅμως πάντων εἶναι ἡ κοιτηρίασις τῆς πληγῆς. Ἐκ πάντων δὲ τῶν μέσων πρὸς κοιτηρίασιν καταλληλότερος εἶναι ὁ πελυρακτωμένος σίδηρος, ἡ δὲ κοιτηρίασις εἶναι τοσοῦτω ὀλιγώτερον ὀδυνηρά, ὅσῳ περισσότερον πελυρακτωμένος εἶναι ὁ σίδηρος.

Ἔως οὐ πυρακτώθῃ ὁ σίδηρος, δὲν πρέπει ὁ δηχθεὶς νὰ μένῃ ἀργός. ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζη νὰ δέσῃ τὸ δηχθέν μέλος ὑπεράνω τῆς πληγῆς, πιέζων συγχρόνως διὰ τῶν δακτύλων του αὐτὴν, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ τὸ μεριολυμένον αἷμα. Πλένει δὲ αὐτὴν δι' οἰοιδήποτε ὑγροῦ. Ἐάν τὸ στόμα τοῦ δηχθέντος φθάσῃ μέχρι τῆς πληγῆς, πρέπει νὰ ἐκμυζωθῇ ὑπ' αὐτοῦ, μὴ διατρέχοντος οὐδένα κίνδυνον. ἀρκεῖ μόνον τὸ στόμα του ἢ τὰ χεῖλη του νὰ μὴ εἶναι σκασμένα.

Πολλοὶ ὅμως ἐκ τῶν δακνομένων ὑπὸ λύσσαιντος κυνὸς ἢ ἐκ νομιζομένου τοιοῦτου φοβοῦνται νὰ προσφύγῳσιν εἰς τὸ ὀδυνηρὸν μὲν, ἀλλὰ προφυλακτικώτατον μέσον καὶ τοιουτοτρόπως διατρέχουσι τὸν κίνδυνον τῆς λύσεως.

Ἐν τούτοις λέγεται, ὅτι καὶ ἡ βεντούζα φέρει καλὰ ἀποτελέσματα. Δηλαδή εὐθὺς μετὰ τὸ δῆγμα ὁ δηχθεὶς πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπὶ τῆς πληγῆς μίαν βεντούζαν, ἀφροῦ πρότερον πίεσῃ καλῶς τὴν πληγὴν, ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον αἷμα. Τὰ πρὸς ἐπίθεσιν τῆς βεντούζας μέσα εἶναι πρὸς ὅλους γνωστά. Τὸ μόνον, ὅπερ πρέπει νὰ κἀμῃ ὁ δηχθεὶς μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς βεντούζας εἶναι νὰ κεντήσῃ διὰ κοπτεροῦ τινος ἀπελυμασμένου ὄργανου τὸ μέρος, ἔνθα ἔχει συρρεῦσει τὸ

αἷμα, οὕτως ὥστε νὰ ἐξέλθῃ τὸ μίασμα, εἴαν ὑπάρχῃ τοιοῦτον.

Τὸ μέσον δὲ τοῦτο εἶναι τοσοῦτον ὑπερβολικόν, ὥστε δυνάμεθα νὰ καταφεύγωμεν εἰς αὐτὸ μὲ μόνην τὴν ὑποψίαν, ὅτι ὁ κύνων κατείχεται ὑπὸ λύσεως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Εἰς μίαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος κατοικοῦν μένον ἀπὸ 25 χιλ. κατοίκους, εἶχε σχηματισθῆ μία ὁμάς Προσκοπῶν, ὅλο ἀπὸ παιδιὰ καλὰ, ἡλικίας 13—16 ἐτῶν. Δὲν εἶχον παρῆλθει δύο μῆνες καὶ τὰ παιδιὰ αὐτὰ γεμάτα ἀπὸ ἡρεξίν καὶ θέλησιν, ἐργαζόμενα δις τῆς ἐβδομάδος τακτικῶς μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ των καὶ ἰδρυτοῦ τῆς ὁμάδος, ὅταν ἦτο καλὸς καιρὸς εἰς τὸ ὑπαιθρον, ἄλλως εἰς τὴν Λέσχη των, εἶχον γεῖναι ξευτέρια, ἀγαπήσαντα τὸ ὑπαιθρον καὶ συμμορφωθέντα πρὸς ὅλα τὰ διδάγματα τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Μίαν ἡμέραν μετὰ μεσημβρίαν ποῦ ὁ καιρὸς ἦτο ὀλίγον πρὸς τὴν βροχήν, εἰς μίαν μακροῦν συνουσίαν τῆς πόλεως, παιδιὰ τῆς γειτονίας (χαρμίνια ἢ Ἀπρόσκοποι, κατὰ τὴν φράσιν γνωστοῦ λογιῶ), ἐπαιζαν τὰ συνήθη καὶ ἀμέθοδα παιγνίδια των. Μεταξὺ τῶν ἄλλων παιγνιδίων εἶχον καὶ στεφάνια σιδηρὰ (παλκοστέφανα δηλ.), τὰ ὅποια πετοῦσαν ὑψηλὰ πρὸς τὰ ἠλεκτρογωγὰ σύρματα τοῦ ἠλεκτροφυτισμοῦ, μὲ σκοπὸν ποῖον ἐξ ὄλων ἢ ἀκατόρθων νὰ τὸ κάμῃ νὰ σταθῇ ἐπ' αὐτῶν. Μετὰ πολλὰς προσπαθείας κάποις ἐξ ὄλων θριαμβευτικῶς ἐπέδειξεν εἰς τοὺς συμπέκτας του τὸ κατόρθωμά του, ὅτι δηλαδὴ κατόρθωσε νὰ κρατᾷ τὸ μακρὸν ἔλασμα κολλημένης στεφάνης εἰς τὸ ἐν ἄκρον τοῦ κεντρικοῦ ἠλεκτρογωγοῦ σύρματος.

Τὸ αὐτὸ ἀπόγευμα οἱ Πρόσκοποι συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Λέσχην των, διότι ἦτο ἡμέρα ὀρισμένη δι' ἐργασίαν) καὶ μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ των ἐπαιζαν διάφορα πρωτοκοπικὰ παίγνια ἐκ τῶν, εἰδικῶν διὰ δωράτια γὰ ἀνοικτὰ παράθυρα, συνεξήτητον διάφορα κερφαλαῖα ἐκ τοῦ Βυγκολπίου των, κλπ. Σιγά, σιγά, ἐνύκτωσε καὶ ἡ ἐργασία των ἐξηκολούθησε καὶ μὲ τὸ φῶς, διότι τὸν χειμῶνα ταχέως νυκτώνει. Περὶ τὴν 8ην μ.μ. καὶ καθ' ἡν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ διαλυθῶσιν, αἴφνης ἡ Λέσχη ἐβυθίσθη εἰς τὸ σκότος, ἐκ τῶν παραθύρων δὲ παρετήρησαν, ὅτι καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐσκατείνισσε, πιθανῶς λόγῳ βλάβης

τινός του καταστήματος της παραγωγής του ρεύματος. Είς άλλα παιδιά, δηλαδή μη προσκόπους, τὸ πρᾶγμα θὰ ἔφερε ποῖαν τινα σύγχυσιν, κατὰ ἑμὴς οὐδόλως ἐβουβήθησαν, ἀλλὰ τὸναντίον ταχέως καὶ ἐν τῷ σκότει· ἔκλαιον κύκλον περίεξ τοῦ Ἀρχηγοῦ των καὶ ἔρριψαν τὴν ἰδέαν, μήπως παρουσιάσθῃ περιπτώσις δραστέως εἰς τὴν ὁμάδα, ὅπως κάμῃ ἐν συνολικῶν καλόν. Ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τοὺς διέταξεν ἀνὰ δύο νὰ κατέλθουν εἰς τὴν ὁδόν, ὅπου ἐν τάχει τοὺς ἔταξεν εἰς τετράδας, καὶ ἄδοντας διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸ Ἐργαστάσιον καὶ τοὺς παρέταξεν ἔξωθεν, αὐτὸς δὲ εἰσῆλθε πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ, εἰς ἃν ἀνεκρίνωσεν, ὅτι οἱ Πρόσκοποι νομίζοντες ὅτι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀποκατάστασιν τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως, τίθενται εἰς τὴν διάθεσίν του, ἀναμένοντες ἐκτὸς τοῦ καταστήματος. Ἐνθουσιασθεῖς οὗτος ἀμέσως ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ ὠμίλησεν εἰς τοὺς σχηματίσαντας κύκλον περίεξ των Προσκόπους, ἀναπτύξας αὐτοῖς τὸν λόγον τῆς διασκοπῆς τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ, ὅστις ὠφείλετο εἰς κύκλωμα εἰς σημείον τι τῆς πόλεως συνεπεῖα ξένου σιδηροῦ σώματος, ὅπερ ἔπρεπε τὸ ταχύτερον νὰ εὐρεθῇ καὶ ἀφαιρεθῇ. Ἐπειδὴ ἦτο σκότος καὶ τὰ σύρματα ἀρκετὰ ὑψηλὰ ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ ἐπιπτε ὀλίγη βροχή, τὸ δὲ προσωπικὸν τῆς ἐταιρείας ἦτο ὀλίγον, ἐδήλωσεν ὅτι εὐχρηστῶς ἀπεδέχετο τὴν συδρομήν των Προσκόπων, οὓς καὶ συνεβούλευσε πῶς δύνανται, περιεργόμενοι μεθοδικῶς τὴν πόλιν, καὶ ἐρευνῶντες διὰ τῆς ὁδοῦ ὁρασεῖς των τὰ ἀνωθεν των σύρματα, ἀφοῦ ἀνεύρωσι τὴν θέσιν τοῦ κυκλώματος, νὰ σπεύσωσιν καὶ εἰδοποιήσωσιν τοὺς ἐργάτας, οἵτινες θὰ ἐρευνῶσιν ἐπίσης εἰς ἄλλας ὁδοὺς, ὅπως ἀφαιρούντες τὸ ξένον σῶμα ἀποδώσωσι τὸ φῶς εἰς τὴν Πόλιν.

Ἐν πλήρει τάξει καὶ ἀμέσως ἤρξατο ἡ ἐργασία, καὶ δὲν παρήλθον 3¼ τῆς ὥρας, ὅπότε γάρεις εἰς τὴν ὄρασιν ἐνός ἐκ των μικρότερων Προσκόπων, ἀνευρέθη τὸ ξένον τοῦ ἐπιζήμιον εἰς τὴν πόλιν σῶμα, ὅπερ ἦτο ἡ προαναφερθεῖσα στεφάνη τοῦ μοσχομάγκα. Ἐν τάχει εἰδοποιήθησαν οἱ ἐργάται καὶ, ἀφοῦ μετέφερον τὴν ὑψηλὴν κλίμακα τῆς Ἐταιρείας, ἀφῆρσαν τοῦτο, καὶ ὡς τοῦ θύματος, ἔλαμψε τὸ φῶς.

Βεβαίως ἡ διέλευσις των Προσκόπων ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς μακρονῆς ταύτης συνοικίας καὶ ἡ κατόπιν μεταφορὰ τῆς κλίμακος ὑπὸ των ἐργατῶν, οἵτινες ἀπέδωκαν τὸ φῶς εἰς τὴν πόλιν, προκάλεσε τὴν περιέργειαν τῆς

συνοικίας καὶ τὴν ἔξοδον εἰς τὸ κατώφλι ὄλων των παιδιῶν καὶ γυναικῶν. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Ἀρχηγὸς συνεβούλευσε τὰ παιδιὰ τῆς γειτοῦσας καὶ ἀνέπτειν εἰς αὐτὰ πῶς ἐγένοντο παίζοντα ἀφορμή, νὰ γείνη ἐν κακῶν εἰς τὴν πόλιν, τὸ ὅποιον οἱ Πρόσκοποι ἐσπευσαν, διακόψαντες τὰς παιδιὰς των, νὰ ἐπαορθώσωσιν.

N. M.

ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ

Ὁ μπαμπὰς ἐκάπνιζε μετὰ τὸ φαγητό του καὶ ὁ Γεωργάκης ὀμιχρὸς εἶπε μετὰ τὸ μυαλό του.
—Θὰ τὸ φοιμάρω μιὰ φορὰ τὴν γεῦσίν του (νὰ πάρω

Καὶ ἀπ' τὸ μπακέτο τοῦ μπαμπὰ, ἓνα πριφί, κρυφά-κρυφά,

Τραβᾷ ἓνα τσιγάρο.

Λαχταριστὰ στὸ στόμα του τὸ βάζει καὶ παζάρει, φωτιά τοῦ δίνει στή στιγμή καὶ ἀρχίζει νὰ (φοιμάρη).

—Μου' τ' εἶναι τοῦτο; ἔλεγε, ψηχὴ μου, κα- (πνουδάκι!

Ζητ' ὁ καπνός, ἐφώναξε· κατνίξω τσιγαράκι.

Καὶ σιγαλὰ μετὰ τὸν καιρὸν ὁ Γεωργὸς συνειθίζει πάφ! ποιφ! κατνὸ ἀτέλειωτο σὰν Τοῦρκος, νὰ (κατνίξῃ!

Κι' ἂν τῆμαθε, τί κέρδισε; ἀλλοὶ καὶ σιμφορὰ (του σὰν τὸ φλωρὶ ἐκτριάνισε, φρικτὰ πονεῖ ἡ καρ- (διά του.

Ἢ ἄρεξις χάθηκε, νοιώθει πικρὸ τὸ στόμα, ὁ λάρυγγας του καίγεται, πέφτει βαρεῖά στὸ (στρῶμα.

Χτυπιέται ἡ μανοῦλά του. Εἰν' ἡ κακὴ της τύχη!

—Τρέξατε φέρετε τὸν γιατρό, ὁ Γεωργὸς βή- (χει... βήχει

Κι' ὡς που νὰ φθάσῃ ὁ γιατρός, νὰ δώσῃ τὴν (βοήθεια, νοιώθει φωτιὰ ἀτέλειωτη ὁ Γεωργὸς μέσ' στὰ (στήθια.

—Μανοῦλά μου, ἐτέλειωσα, τὸ δίστιχο φω- (νάξει, νὰ ἀνασάνω δὲν μπορῶ, τὸ φῶς μου σκοτει- (νιάζει.

Μὰ ἔδωκεν ἡ Παναγία καὶ ὁ γιατρός ἐφάνη. Γιὰ νὰ γιατρέψῃ τὸ παιδί καὶ νὰ μὴν ἀποθάνῃ. Μῆνες ἑπτά, τὸ ἄρρωστο, παλεύει μετὰ τὸ Χάρο γι' αὐτὴν τὴν τρέλλα ποῦκαμε νὰ μάθῃ τὸ (τσιγάρο.

Ἐτέλος ὁ Γεωργὸς ἔγειανε, ἐγλύττωσ' ἀπ' τὴ (φθίσι καὶ ἔκαμεν ὄγκο στὸ σταυρὸ νὰ μὴ ξανακαπνίσῃ.

ΑΗΜ. Ε. ΜΕΝΙΑΙΑΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ

ΟΠΩΣ προεβλέπομεν, τὸ περίρημον Β. Δ. τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ προσκοπισμοῦ εἰς τὰ σχολεῖα παρεπέμφθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Δὲν ἦτο δυνατόν ἀνιῆν τῆς διορατικότητος τοῦ σημερινοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας νὰ υποκύψῃ εἰς τὰς εἰσηγήσεις τῶν φιλοδοξησάντων τίτλους ἀρχιστρατήγων τοῦ Προσκοπισμοῦ. Καὶ ἡ ἀναστολή τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ βασ. διατ., χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἡ λαμπρὰ ἰδέα θὰ ζῆσῃ ἀκόμη, ὅπως ἡμεῖς τὴν ἠδελήσαμεν, ἦτο τὸ πρῶτον μέλημα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὸν εὐχαριστοῦμεν καὶ τὸν εὐγνωμονοῦμεν ἐξ ὀνόματος ὅλου τοῦ προσκοπισμοῦ.

ΠΙΚΟΥΣΘΗ ὅτι αἱ ὀμάδες τῶν Ἑλλήνων προσκόπων καταρτίζονται ὅλον ἐν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς Ἐφόρου κ. Αἴρου Θεοδοροπούλου. Μετ' ὀλίγον ὁ ἀριθμὸς τῶν θὰ ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὸν προσδοκώμενον. Συγχαρητήρια.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

ΩΡΑΙΑ ἡ προσκοπικὴ ὀμάς τοῦ Ἀμαρουσίου. Ἀποτελεῖται ἀπὸ νέους ἐνθουσιώδεις καὶ ἀληθεῖς λάτρεις τοῦ προσκοπισμοῦ. Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν, ὁ Ὑπαρχηγὸς τῶν, οἱ ἐνομιατάρχαι τῶν, τὰ μέλη τῆς τοιαύτης Ἐπιτροπῆς, ὅλοι ἐργάζονται μὲ πραγματικὸν ἐνθουσιασμόν. Εἶναι δὲ τὸ γεγονός ἐξόχως εὐχάριστον.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΔΕΚΕΛΕΙΑΝ.

Ἐφέτος κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς δολοφονίας τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως μας, ἄπασαι αἱ ὀμάδες προσκόπων Πειραιῶς ἐξέδραμον εἰς Δεκέλειαν, ἵνα καταθέσωσι στέφανον ἐκ ὁσμῆς ἐπὶ τοῦ τάφου.

Τὰ ὀμάδας εἶχε τὴν εὐγενῆ καλοσύνην νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ὁ ἀρχιμανδριτῆς κ. Π. Φωστίνης.

Ἀφιζόμεναι αἱ ὀμάδες σιδηροδρομικῶς εἰς Στρογγύλιον τὴν 8ην π.μ. κίνησαν μὲ βῆμα ταχὺ πρὸς τὴν Δεκέλειαν· καθ' ὁδὸν τὰς συνήντησεν ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια μεταβαίνουσα εἰς Δεκέλειαν.

Οἱ πρόσκοποι παραταχθέντες ἀπέδωσαν τὸν βασιλικὸν χαιρετισμόν. Περὶ τὰς 11 π. μ. ἔφθασαν εἰς τὸν τάφον, σχηματίσαντες δὲ κύκλον πέριξ αὐτοῦ ἤκουσαν μετὰ προσοχῆς τὴν δέσησιν τοῦ κ. Φωστίνης, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας κατέθεσαν στέφανον.

Κατόπιν διαλυθέντες ἔφαγον καὶ ἀνεπαύθησαν περὶ τὴν 2 μ.μ. ἀνεχώρησαν διὰ Κηφισίας καὶ Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ.

Ὁ κ. Ἐφορος ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς ἀντοχῆς τῶν προσκόπων.

ΟΙ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΙ.— Ἡ ναυτικὴ ὀμάς Πειραιῶς ἐχωρίσθη εἰς δύο ἐνομοτίαις· ἡ μία ὀνομάσθη τῆς Φαλαίνης καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Δελφίνου· ἐπειδὴ τὰ ἀνω ζῆα εἶναι ἄφωνα, οἱ ναυτοπρόσκοποι μεταχειρίζονται διὰ μὲν τὴν πρώτην τὸν κοινὸν συριγγόν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν διπλοῦν.

ΣΤΗΛΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

Εκτός τῶν συγγῶν ἐκδρομῶν, τὰς ὁποίας κάμνουν αἱ Ἑλληνίδες Πρόσκοποι τῆς α' ὁμάδος εἰς παραθλάσσια μέρη πρὸς ἀσκησιν εἰς τὴν κοπήλασιαν, τὴν Κυριακὴν 10ην Ἀπριλίου ἀπὸ πρωΐας ἐξέδραμον εἰς Χαλάνδριον μετὰ τῆς ὑπαρχηγῶ τῶν Δίδος Σταυρούλας Βουκίδου, καὶ ὑπὸ τὴν ἑσπετείαν τοῦ Διευθυντοῦ τῶν κ. Ἡλίας Κωνσταντινίδου, ἀρχηγῶ τῆς 10ης ὁμάδος Ἑλλήνων Προσκόπων, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ.

Ἐκεῖ ἔκαμαν γυμνάσια, ἐστησαν σκηνάς, ἔκαμαν σαστίων, τοὺς ἐδόθη δὲ καὶ εὐκαιρία νὰ ἐπιδειξοῖσι τὰς νοσοκομικὰς τῶν γνώσεις εἰς ἓνα τυχαίως τραυματισθέντα παιδά, τὸν ὁποῖον ἀμέσως παρέλαθον, καὶ διὰ τῶν εἰδῶν τοῦ χειρουργείου, ἅτινα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, ἐνήργησαν τὴν ἀπαιτούμενην ἀτηψίαν καὶ ἐπέδεσαν αὐτὸ τεχνικώτατα.

Εκτός τῶν λοιπῶν γυμνασίων ἐξετέλεσαν καὶ σποδοβολήν.

Σ. Β.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

Ἡ συγγένθρωσίς μας ἔγεινεν εἰς τὰς 9. 30' εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κηφισσίας. Ἀλλὰ τινὲς ἐξ ἡμῶν ἀνοπομονοῦσαι ἐφθασαν πολὺ ἐνωρίτερον. Ἄρα τῇ ἀφίξει τῆς Ἀρχηγῶς μας Δίδος Κανδρῆ, ἡ Ἐπιμελήτρια ἐπῆρε τὰ εἰσιτήρια. Ἐν τῷ μεταξύ κατέφθασεν ἡ ἀμαξοστοιχία. Ἐπεδιβάσθημεν ταύτης καὶ κατελάθομεν ἓνα βαγόνι. Καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς μεταβάσεώς μας εἰς Κηφισσίαν ἡ ζωηρότης ὑπῆρξεν ἀπαραμίλλως, παρ' ὅλας τὰς προσπάθειαι, ἃς κατέβαλλον ἡ Ἀρχηγός, ἡ Ὑπαρχηγός μας. Τὸ διάστημα ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Κηφισσίαν μᾶς ἐξάη συντομώτατον καὶ ταῦτο ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης εὐθρίας. Ὅτ' ἐφθάσαμεν εἰς Κηφισσίαν, ὁ ἀρχηγός τῆς 8ης ὁμάδος, ὅστις μᾶς συνώδεσε, μᾶς ἐβάλεν εἰς τὴν γραμμὴν. Με στρατιωτικὸν δὲ βῆμα ἐναλλάξ καὶ ὁδοπορικῶ, ἐφθόκαμεν εἰς Κεφαλαρί, ὅπου ἐξεκουράσθημεν ἐπ' ὀλίγον καὶ ἐγεμίσαμεν τὰ πορείαμα μας. Ἐπειτα ἐπανελάθομεν τὴν πορείαν. Τέλος περὶ τὴν 11ην ἐφθάσαμεν εἰς σημεῖόν τι ἐξω τοῦ Κεφαλαρίου, πολὺ ὀλίγον

κουρατμέναι, μᾶλλον δὲ ἀσθαινοῦσαι ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θερμότητος καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἴμεθα ἀσυνείδηστοι νὰ φέρωμεν σάκκουε. Ἐπαίξαμεν διάφορα παιγίδια χρήσιμα διὰ τοὺς Πρόσκοπους. Πολὺ διασκεδαστικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀυπάριζα. Διηρέθημεν εἰς δύο μέρη, τὸ ἐν ὑπὸ τὴν Ἀρχηγῶν μας, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τὸν ἀρχηγῶν τῆς 8ης. Τὸ τέλος ὑπῆρξεν ὅτι ἡ μερὶς τῆς Ἀρχηγῶς μαζυπερίσχυσεν. Κατόπιν διηρέθημεν εἰς ὁμάδας καὶ ἐγεματίσαμεν. Μετὰ τὸ γεῦμα τινὲς μᾶς ἐφωτογράφησαν. Ἐκεῖ κάποι εἶδόμεν μικρὸν ποῦζάνα, τὸν ὁποῖον ἐπλησιάσαμεν καὶ ἐμάθομεν ὅτι ἦτο πρόσφυξ, μένων εἰς καλύβην μετὰ τοῦ πατρὸς του. Τοῦ ἐφέραμεν διάφορα φαγιώσιμα, ἀλλὰ ἡ Ἀρχηγός μας πλέον προνοητικῶς τὸν συνεβούλευσε ποῦτον νὰ πλυθῇ καὶ κατόπιν νὰ γεματίσῃ. Μετ' ὀλίγον συνηθοροίτημεν περὶ τῆς Ἀρχηγῶς μας, ἡ ὁποία μᾶς ἀνέγνωσε διάφορα περὶ ὑγιεινῆς. Κατόπι' ἐδιδάχθημεν νὰ κάμωμεν προχείρως φάρμακα μετὰ τὰ ἐπανωφόρια μας. Ἐπίσης ἐστητήθημεν ὀλίγον εἰς τοὺς κόμβους. Ἐντός ὀλίγου ἡτοιμάσθημεν πρὸς ἀναχώρησιν. Ἐπιτρέφουσαι ἐσταθμεύσαμεν εἰς Κεφαλαρί. Εὐχαριστημέναι ἐπεδιβάσθημεν τῆς ἀμαξοστοιχίας. Φθίσσεται εἰς Ἀθήνας, ἐχαριστήσαμεν τὴν καλὴν καὶ εὐγενῆ Ἀρχηγῶν μας, καὶ διετκαρπίσθημεν εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, ἀποκαμιζοῦσαι τὰς καλλίστας τῶν ἐντοπώσεων καὶ γεμάται ἀπὸ ἀνθη τοῦ ἀγροῦ.

Σ. Κ.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Πολὺ συχνὰ συμβαίνει νὰ εὕρισκόμεθα ἐνώπιον λιποθυμούντων ἀνθρώπων. Καὶ ὁμῶς δὲν ἀμφισβῶμεν, ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ σᾶς εἰς παρούσας περιστάσεις, ἀντὶ νὰ δώσετε γείρα βοήθειας, τρέχετε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, φωνάζετε, θορυβεῖτε χωρὶς λόγον καὶ κάμ'ετε πάντοτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἔπρατε ἴσως νὰ κάμετε. Τοῦτο σᾶς συμβαίνει, διότι εἰς τοιαύτας στιγμάς, . . . ἀπλοῦστατα τὰ γάνετε!

Φροντίσατε προτίστως, ὅταν εὕρισκασθε πλησίον λιποθυμούντων, νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχραιμίαν σας ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον καὶ ἐνομηθῆτε τὰ ἐξῆς:

1). Τὰ χεῖρα, τὰ προκαλοῦντα λι-

ποθυμίων εἰς αἰδιόφορα, κακὴ λειτουργία ἀναπνοῆς, ἐξάντλησις, φόβος, ταραχὴ, συνωστισμός, ζέσθη, κόπωση, ἀδυναμία κλπ.

2). Ἐξωτερικὰ φαινόμενα α') ἐλάλη, ὠχρότης, εἰς τὸ τέλος πτώσις.

3). Πρῶται βροχίαια: Ὁ λιποθυμῶν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀνάγκη καθαρῶ ἀέρος, καὶ ἂν μὴ εὐρίσκασθε εἰς τὸ ὑπαίθριον, τότε ἔχετε φυσικὰ ἄρθρον—, ἐὰν εὐρίσκασθε εἰς δωμάτιον, α') ἀνοίξατε τὸ παράθυρον— β') μὴ μετακινήσατε τὸν λιποθυμῶντα ἀπὸ τῆς θέσεως ποῦ ἔπεσε— γ') φροντίσατε ἢ κεφαλὴν νὰ εἶναι χαμηλότερα τοῦ λοιποῦ σώματος. Τοῦτο ἐπιτυγχάνομεν, ὅταν ὁ λιποθυμῶν εἶναι ἐξηπλωμένος κάτω, ἐὰν σηκώσωμεν τοὺς πόδας ὑψηλά— δ') ξε-

σφίξατε τὰ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα σφίγγουν τὸν λαιμὸν καὶ τὴν μέσην ε.) βρέξατε τὸ πρόσωπον μὲ ὀλίγον κρύο νερὸ καὶ τρίψατε τὰς χεῖρας— στ') δώσατε νὰ μυρίσῃ ἀμυγνίαν ἢ κολώνιαν ἢ ξύδι, ἐὰν ἔχετε, μὴ φέρετε ὁμοίως τὴν οἶαλην, τὴν περιέχουσαν ἐν ἑκ τῶν ὑγρῶν, πλεονέκτου τοῦ προσώπου, βρέξατε καλλίτερον μανθάλιον δι' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ φέρετε ταῦτα ὑπὸ τοὺς πόδας.

Ὅταν ἡ ὠχρότης τοῦ προσώπου διαλύεται καὶ τὸ φυσικὸν χρομα ἐπανέρχεται, εἶναι σημεῖον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνακτᾷ τὰς αἰσθήσεις του. Ὅταν ἐπανέλθῃ τελείως, ὁμιλήσατε εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ δώσατε κρύον νερὸ νὰ πῆ. Ἀφήσατε αὐτὸν νὰ ἡσυχάσῃ ἢ καλλίτερον νὰ κοιμηθῇ. Μ.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Ἄριστοι ἀπήντησαν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦ Ἀ' διαγωνισμοῦ μας. Ἐκ τῶν ληθραίων ἀπάντησεων ἐκρίναμεν ὡς ἀξιῶν βραβεύσεως τὴν κάτωθι ἀπάντησιν τοῦ ἐκ Σώρου προσκόπου κ. Δ Κούτση, ἣν βραβεύομεν καὶ δημοσιεύομεν.

Διὰ τὸ τρέχον φύλον προκηρῶσομεν διαγωνισμὸν περιγραφῆς τῆς εορτῆς τοῦ Σταδίου. Θέλομεν νὰ μάθωμεν πῶς οἱ πρόσκοποι μας θὰ περιγράψωσι τὴν ὥραιαν καὶ συγκινητικὴν παράδοσιν τῆς Γενικῆς Ἀρχηγίας τοῦ Σώματος εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα. Ἐπειδὴ δὲ πρόκειται περὶ μεγάλης εορτῆς, δὲν ὀρίζομεν τὸν χρόνον, ὃν θὰ καταλάβῃ ἡ περιγραφή της.

Η ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ ἀπάντησις, ἣ ὁποῖα ἐβραβεύθη εἰς τὸν πρῶτον διαγωνισμὸν, εἶναι ἡ ἑξῆς:

Θέλω νὰ εἶμαι πάντοτε ἑτοιμος

Μὲ καλεῖ ἡ πατρις, θέλω νὰ εἶμαι ἑτοιμος. Συμβάνει δυστύχημα εἰς τινα καὶ ἀπαιτεῖται βοήθεια. Θέλω νὰ εἶμαι ἑτοιμος. Συνέβη πυρκαϊά, ἀπαιτεῖται βοήθεια. Θέλω νὰ εἶμαι ἑτοιμος. Ἐν ἐνὶ λόγῳ θέλω πανταχοῦ καὶ πάντοτε νὰ εἶμαι ἑτοιμος. Ἀλλὰ μὴ ἔχων τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, πῶς θὰ εἶ-

ναι δυνατόν νὰ εἶμαι πάντοτε ἑτοιμος; Ποῦπε νὰ ἀποκτήσω τὰς γνώσεις ταύτας. Ποῦ εἶναι δυνατόν νὰ τὰς ἀποκτήσω; Μόνον εἰς τὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων. Ὡστε:

«Ἐγείνα προσκόπος διὰ νὰ μοῦ εἶναι δυνατόν νὰ εἶμαι πάντοτε ἑτοιμος».

Δ. Ε. ΚΟΥΤΣΗΣ

Ἐνωμ. 1ης Σ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄττιζόν, ἐνταῦθα. Καίτοι πολλὰς ἐκδρομὰς ἔχομεν ἐπιχειρήσει ἐντὸς τῆς Ἀττικῆς ὅμως εἴμεθα βίβαιοι ὅτι δὲν τὰ γνωρίζομεν ὅλα, θὰ οὖν εἴμεθα λοιπὸν εὐγνωμόνες ἐὰν μᾶς ἐστέλλετε σχετικὴν ἴλην. Αἱ στήλαι τοῦ Προσκόπου εἶνε ἀνοικταὶ εἰς τὴν συνομοσίαν πάντων τῶν ἀναγνωστῶν του. Φθάνει αἱ περιγραφαὶ σας νὰ εἶνε σύντομοι, καθαρογραφήμενοι, ἀπηλλαγμέναι πολλῶν ποιητικῶν εἰκόνων καὶ παροβολῶν καὶ γοσιμῆναι εἰς τὴν μίαν ὄψιν τοῦ χάρτου. Αὐτὸ τὸ λεγομὲν καὶ δι' ὄλους τοὺς ἀναγνώστεις μας ὅσοι ξεῖθρον νὰ γράψωιν εὐχάριστα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ "ΠΡΟΞΚΟΠΟΣ"

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΠΙΔΟΚΤΗΤΗΣ

Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ
Σ. ΚΕΝΤΡΟΣ
Ε. ΠΕΡΑΚΕΑΣ

ΜΙΧ. Δ. ΨΑΡΡΑΣ
Γραμματέας
Σ. ΠΕΡΣΙΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Παραθ. Α. ΒΑΓΓΙΑΝΝΗΣ
Καβάλας. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΛΟΥΔΟΥ.
Μιτσής. Γ. ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ.
Χίου. Κ. ΛΕΞΙΠΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Θεσσαλονίκης. Α. ΜΑΝΟΣ.
Σύρου. Π. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ψαλιδίου. Α. ΠΙΠΕΡΗΣ
Καίρου. Α. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Ζητούνται ταύτα κατ' εὐχὴν τῆς ἑξῆς ἡμέρας.

Παύλ' ἄν' ἄλλοις ἀπὸ 20

Συνδρομή ἑξαμήνου ἑκατομμύριον ἀπὸ 3 ἑξαμήνου ἀπὸ 5.
Ὅσοι τὰ ΜΕΛΗ τῶν ἑξαμήνων καὶ τοὶ ἑξαμῶντες ὀφείλουσιν ἀπὸ 3 ἑξαμήνου
τὸ ἑξαμῶνα ὑποβάλλουσι τὴν εὐχὴν ἀναρτήσεως, ὅσοι ἄλλοι ἀπὸ 5 ἑξαμήνου
ΜΙΧ. Δ. ΨΑΡΡΑΣ, Διευθυντὴν, Ἰατρικὴν Σχολὴν, Πύλ. Ἰατρικῆς Σχολῆς.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΠΡΟΞΚΟΠΟΥ"

Πᾶσι τοῖς δύνανται ἐπιπέσει δὲ καὶ ἄλλοις ἐπιπέσει.

Στοιχάζουσι κατ' ἑξῆς ἡμέρας.

ΑΝΑΡΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΛΤΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ